

[Iver Poulsen.]

Ændringsforslag nr. 7 angår jo forhøjelsen af grundvederlaget for folketingsmedlemmer, og det vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til.

Da grundvederlaget sidst blev reguleret — det var i 1961 — stemte de uafhængige sammen med det daværende socialdemokratiske medlem hr. Brodthagen imod. Vi gjorde det ud fra den betragtning, at vi dengang, som det daværende ærede socialdemokratiske medlem hr. Brodthagen sagde, var inde i en indtægtsekspllosion, som efterhånden, hvis vi ikke sagde stop, ville omdanne landet til en økonomisk galeanstalt. Disse udtalelser af det daværende medlem hr. Brodthagen kunne de uafhængige helt og fuldt tilslutte sig.

Dengang talte vi meget stærkt imod, at man ude omkring ikke var beskeden i sine krav. Vi mente imidlertid ikke, at man kunne gøre det med nogen virkelig vægt, hvis vi ikke selv gik foran og viste vejen, var beskeden i vore krav. Derfor kunne vi ikke dengang gå med til, at folketingsmedlemmernes grundvederlag blev forøget.

Vor stilling, vor afstandtagen fra de store krav, der blev stillet, fik dog overhovedet ikke anden virkning, end at man faktisk gjorde os en lille smule til grin. Vi havde håbet, at man her i tinget ville have forstået, at det var her, vi skulle begynde at sige stop, men det gjorde man ikke.

I dag kan vi derfor tilslutte os, at grundvederlaget forhøjes som foreslået, ikke blot fordi folketingets medlemmer — hvis vi skal tale om efterslæb — har et lønefterslæb, men også fordi alting siden da er blevet så dyrt, at det i dag for mange mennesker er et spørgsmål, om de har råd til at være medlemmer af folketinget, når de, fordi de bliver medlemmer, skal give afkald på en betydelig større indtægt ude i det private liv. Det kan ikke være meningen. I mange tilfælde er det nogle af de dygtigste og bedste kvinder og mænd i samfundet, som må trække sig tilbage fra hvervet som folketingsmedlem, fordi de ikke har råd til det. Derfor kan vi nu gå med til, at man ændrer grundvederlaget som foreslået.

Ændringsforslag nr. 8, der drejer sig om reguleringen, kan vi også tiltræde. Jeg skal dog ikke lægge skjul på, at jeg meget gerne havde set, at man havde undladt den

sidste passus i stk. 4, som handler om efterlønnen.

Ændringsforslagene nr. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 kan vi tiltræde.

Hvad lovforslaget om den kommunale valglov angår, kan vi tiltræde ændringsforslag nr. 1 og støtte nr. 2, som er stillet af et mindretal. Her kan jeg nøjes med at sige, at vi helt kan tilslutte os de udtalelser, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen for et øjeblik siden fremkom med her fra talerstolen. Det samme gælder ændringsforslag nr. 5, stillet af det samme mindretal. Vi kan derimod ikke medvirke til ændringsforslagene nr. 3, 4, 6 og 7.

Niels Westerby: Jeg skal fatte mig i korthed og derfor kun udtale mig om enkelte af de spørgsmål, der er indeholdt i den højtærede ministers lovforslag, og enkelte af de stillede ændringsforslag.

Liberalt centrum går ind for bestemmelserne om forbedring af folketingsmænds lønninger. Vi mener, at det er meget vigtigt, at det høje ting, der er rigets fornemste forsamling, kan tiltrække så mange kvalificerede medlemmer som overhovedet muligt, og at man bør se bestemmelserne om folketingsmænds aflønning i lyset heraf.

Vi mener også, at det er vigtigt, at folketingsmænd i så vidt omfang som muligt bliver økonomisk uafhængige, og at det foreslåede kan hjælpe herpå. Jeg tror blot ikke, at spørgsmålet om folketingsmænds aflønning er endeligt løst hermed. Jeg tror, at man bør sætte lønningerne meget væsentligt op over det niveau, de kommer på her.

Samtidig vil jeg dog tilføje, at det er uheldigt, at så mange medlemmer af det høje ting har biindkomster fra forskellige hverv, hvorved de bliver knyttet til ganske bestemte særinteresser. Vi har ret faste, bestemte regler om dommeres adgang til at have biindtægter, som tilsigter at sikre, at dommere er uafhængige af særinteresser, når de skal tage stilling til fortolkning af loven. Så bør det også være sådan, at lovgiverne, de, der bestemmer, hvad der skal stå i loven, og som danner grundlaget for dommernes virksomhed, ikke bliver knyttet til bestemte særinteresser ved at have særindkomster ved forskellige bi-erhverv. Jeg mener, at det vil være rigtigt